

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową miejscem 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206.
Sklep „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 26.—Telefon nr. 2450.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, Najw. Marii P. 51. Tel. 2345. Skrz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmuje codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 19—3 po poł. Recepty nadesłane redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEN: Za wiersz milimetryowy przed tekstem 50 gr. W tekście 1 nadesłano 40 gr., za tekstem 50 gr. Drobne ogłoszenia wiersz napisowy 35 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 150. Ogłoszenia samojedynowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia szeregowe 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skłonna, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Reorganizacja lotnictwa w Niemczech

Z chwilą objęcia władzy przez Hitlera, rozwój lotnictwa niemieckiego wszedł na nowe tory. Dążeniem Niemiec jest posiadanie lotnictwa, któreby w zupełności mogło zaspokoić wymagania, jakie się obecnie stawia lotnictwu wojskowemu. Dekret, wydany przez Hindenburga w kwietniu r. ub., na podstawie którego utworzono samodzielne ministerstwo lotnictwa, jest pierwszym krokiem w tym kierunku.

Dawniej, t. zn. przed objęciem władzy przez Hitlera, cywilne organizacje lotnicze, pozostające ze sobą mniej lub więcej luźnej styczności, pracowały każda na własną rękę, według swoich planów i zapatrywań.

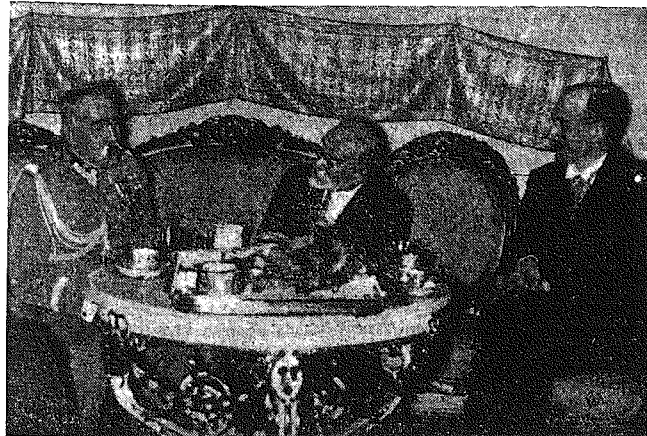
Wszystkie sportowe związki i kluby lotnicze połączone obecnie w jedną organizację pod nazwą „Deutscher Luftsport Verband”, podporządkowaną ministerstwu lotnictwa, pod dyktando ministerstwa ma się odbywać dalsza praca. Nowoutworzona organizacja dzieli się na 15 grup terytorjalnych. Ciekawe jest, że grupa I oprócz Prus Wschodnich obejmuje również zupełnie oficjalnie i Wolne Miasto Gdańsk. Utworzenie ministerstwa oraz skupienie organizacji w jedną całość i podporządkowanie ich temu pierwszemu ma wybitne znaczenie dla cywilnych szkół lotniczych, które obecnie swoje programy szkolenia pilotów układają raczej z punktu widzenia wojskowego aniżeli sportowego, co przedtem niezawsze miało miejsce.

Nie zapomniano również i o broni przeciwlotniczej. Z polecenia ministra Goeringa została utworzona organizacja „Reichsluftschutzbund”, mająca za zadanie zespolenie wszystkich poczynających w kierunku obrony przeciwlotniczej Niemiec. Organizacja ta, podobnie jak i lotnictwo cywilne, została podzielona na grupy terytorjalne, mające za zadanie uświadomienie szerokiej mas ludności cywilnej o wojnie powietrznej oraz środkach, przy pomocy których można się uchronić przed jej straszliwymi skutkami. Na znaczenie i rozwój tej organizacji Goering specjalną zwrócił uwagę w swojej mowie, nawołując wszystkich do wyjątkowej pracy na tem polu, ponieważ, według jego zdania, obrona Niemiec „pozbawionych lotnictwa wojskowego”, w razie wojny opierać się będzie przede wszystkim na obronie biernej.

Reorganizacja lotnictwa objęła również i instytucje naukowe, pracujące w dziedzinie lotnictwa. Istniejące w Niemczech dwa techniczne instytuty badawcze w Darmstadtzie oraz w Wasserkuppe, zostały obecnie zjednoczone pod wspólną nazwą „Deutscher Forschungs Institut”. Do jednostki tej dołączono specjalny oddział, zajmujący się techniczną stroną budowy samolotów.

Ciekawe jest, że wszystkie organizacje byłych pilotów wojskowych rozwiązały się, a członkowie ich pod-

porządkowali się nowym zarządzeniom ministra, wchodząc w skład

P. Minister spraw zagranicznych Francji Barthou z wizytą u P. Marszałka Józefa Piłsudskiego. Na zdjęciu francuski minister spraw zagranicznych z wizytą u p. Marszałka Piłsudskiego w Belwederze. Na prawo p. minister spraw zagranicznych Józef Beck.

Z pobytu min. Barthou w Krakowie

Kraków. — Wczoraj o godz. 10 rano, p. minister Barthou przyjął w swoich apartamentach w Grand Hotelu dziennikarzy polskich, którym powiedział, co następuje:

— Z p. ministrem Beckiem dużo rozmawiałem i rozmowy nasze kontynuowałem podczas podróży do Krakowa. Rozmowy te zbliżają się ku końcowi, a były utrzymane w tonie serdecznym. Jestem pod wrażeniem niezwykłej serdeczności, z jaką omawialiśmy najbardziej zawile sprawy dotyczące sojuszu polsko-francuskiego. Jest zrozumiałe, że sojusz nie ogranicza swobody żadnej ze stron i pozostawia niezależność sądów. Nasze rozmowy z p. ministrem Beckiem przyczyniły się do znaczącego zbliżenia obu krajów i do skonsolidowania przyjaźni polsko-francuskiej.

— W Warszawie rozmawiałem również z p. Marszałkiem Piłsudskim, lecz panowie rozumiecie, że nie mogę wdać się w szczegóły tej rozmowy.

— Wczoraj w pociągu, wyzwoliwszy się z więzów protokołu, pozbyliśmy się cylindrów i w marynarkach codziennych prowadziliśmy przyjacielską rozmowę z ministrem Beckiem. Bez pochlebstw mogę oświadczyć, że byłem uderzony szerokością poglądów p. ministra Becka, który był doskonale poinformowany o wszystkich sprawach. W rozmowach odbyliśmy małą podróż po Europie i skończyli na Genewie, gdzie wkrótce będziemy w rzeczywistości. P. Beck był przewodniczącym ostatniej sesji Rady Ligi Narodów i omawialiśmy szereg zagadnień, które były przedmiotem obrad tej sesji. Rozmowy, które prowadziliśmy razem, były nadzwyczaj doniosłe i dla Polski i dla Francji i dla sojuszu. Wogóle jestem zachwycony nadzwyczaj serdeczną i ciepłą atmosferą, jaka mnie otacza podczas mego pobytu w Polsce. Jeżeli chodzi o szczegóły tych rozmów, to panowie rozumiecie, że były kwestie dyskretne, które wyjawić mogę tylko memu rządowi. W każdym razie bardzo się cieszę, że mogłem się wypowiedzieć zupełnie swobodnie i na wszystkie tematy w rozmowach z przedstawicielami rządu polskiego.

Udzieliwszy wywiadu dziennikarzom

świeżo utworzonych organizacji. Nie wątpliwie, włączenie byłych lotników wojskowych do ogólnej cywilnej organizacji lotniczej ma spore znaczenie i należy sądzić, że jej cywilne „oblicze” stanie się bardziej wojskowe. S. P.

kapelusza i wznosił również okrzyk: „Vive la Pologne”.

Do konsulatu francuskiego udał się p. minister Barthou w towarzystwie ambasadora Laroche'a i swego szefa gabinetu, Rochat'a. Tam oczekiwali jego przybycia prezydentem Tow. przyjaciół Francji, mianowicie pp.: Karol Hubert Rostkowski, prof. Zdzisław Jachimecki, prof. Pszon, przedstawiciele „Alliance Francaise”, ks. prof. Dawid, prof. Moreau-Reibel i inni. Obecny był również znany malarz p. Vlastimil Hoffman.

Minister Barthou złożył swój podpis w złotej księdze Tow. Przyjaciół Francji, na której pierwszej stronie widnieje podpis marszałka Focha z czasów pobytu w Polsce.

Vlastimil Hoffman wykonał dwa portrety min. Barthou piórkami. Na jednym z nich minister Barthou złożył swój podpis z dopiskiem: „To jest mój portret, kiedy będę stary”, a na drugim: „To jest mój portret, kiedy będę brzydki”. Jeden z tych portretów został wklejony do złotej księgi Tow. Przyjaciół Francji.

W bardzo miłym nastroju pożegnano p. ministra Barthou.

Z konsulatu francuskiego p. minister Barthou udał się na wiedziankę miasta, wyrażając swój zachwyt dla pamiątek księcia Mariackiego i Zamku na Wawelu. O godz. 1 m. 30 po poł. p. min. Barthou odeszła na obiad do wojewody Kwaśniewskiego.

Po obiedzie goście udali się do łaski Wolskiego, po którym odbyli dłuższą przechadzkę.

O godz. 17.30 w salach recepcyjnych pałacu Larischa odbyła się herbata, wydana przez p. prezydenta miasta Kapliczkiego.

O godz. 20-tej odbyła się w najciszejszym gronie kolacja poczem o godz. 21.25 goście francuscy żegnani przez przedstawicieli władz i społeczeństwa opuścili Kraków.

Napastliwe stanowisko organu masonerii

KOMU W PARYŻU ZALEŻAŁO NA OCZERNIANIU POLSKI?

Paryż. — Sąd prasy paryskiej o wizycie min. Barthou nabiera zabarwienia coraz wyraźniejszego zadowolenia. Prasa porannej sekunduje w tym kierunku jeszcze wyraźniej prasa wieczorna z wyjątkiem organu masonerii francuskiej, „Notre Temps”. Natomiast „Liberte”, „Paris Soir”, „Intransigeant”, „Temps”, obsługując razem kilka milionów czytelników, w pełnych obiektywizmie sprawozdaniach i artykułach podkreślają, że min. Barthou zdobył ponownie Polskę w najszlachetniejszym pojęciu tego słowa.

I dziś dopiero okazuje się dowodnie, co przed podróżą p. Barthou zarzucano Polsce w Paryżu. Rabek tajemnicy uchyła przedewszystkiem Gabriel Perreux z „Paris Soir”:

„Posadzano więc, że układ polsko-niemiecki skierowany był przeciw Francji, a conajmniej przeciw jej sprzymierzeńcom Rosji i Czechosłowacji. Miał on na oku oderwanie Ukrainy i części Czechosłowacji (!). Dziś stwierdza się z miłym rozczarowaniem, że były to plotki. Ktoś jednak musiał plotki te w Paryżu rozpuścić. Komuś zależało na tem, by wzmówić w miarodajne kółka francuskie, że w Warszawie boduje się niebezpieczny dla Francji i jej sprzymierzeńców imperializm, podobny rządzącemu się imperializmowi niemieckiemu. Dziś nikt w te brednie nie wierzy”.

Półoficjalny „Le Temps” wstrzymuje się narazie od wszelkich komentarzy, po przedstawianiu na sprawozdaniach.

Natomiast masonski „Notre Temps” przeczy sam sobie, przyznając z jednej strony, że mtn. Barthou odniósł w War-

szawie realny sukces, a z drugiej strony przedstawia Polskę jako wiecznego dłużnika Francji zarówno pod względem politycznym, jak i finansowym. Z masonińskiego organu dowiadujemy się, że min. Barthou pojechał do Warszawy, aby Polacy uspokoić, iż Francja bynajmniej nie odsunęła się od swej sojuszniczeki, aby ją zapewnić, że Polska zawsze znajdzie nad Sekwaną zrozumienie, pomoc i przyjaźń, jeśli tylko odnowi pakt nieagresji z Sowietami, zaprzestanie kampanii przeciw Czechosłowacji, okaże się bardziej współmatomyślną wobec Litwy i ułoży narezekie swój stosunek do państw bałtyckich.

Oto co znaczą mieć bezkrytycznych czytelników, którzy obowiązani są słuchać bredni mistrza łożu masonińskiej z

General Angelescu, który wymieniony jest jako dyktator odbudowy wojskowej i gospodarczej Rumunii.

